

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobkyně: **obec Orlické Záhोří**, se sídlem Orlické Záhोří 34, zast. JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Mgr. J. Ž., a II) J. Ž.**, proti rozhodnutím ministryně pro místní rozvoj ze dne 14. 5. 2015, čj. 6336/2015-31-4 a čj. 6336/2015-31-5, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2018, čj. 10 A 113/2015-71, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský úřad Královéhradeckého kraje zamítl dvě odvolání osob zúčastněných na řízení pro opožděnost a potvrdil územní rozhodnutí stavebního úřadu v Rychnově nad Kněžnou. V prvním z nich stavební úřad rozhodl o umístění stavby „Skiareál Jadrná“ a ve druhém o změně využití území „Skiareál Jadrná“ (dále bude NSS obě rozhodnutí souhrnně označovat jako „územní rozhodnutí“). Žalovaný v přezkumném řízení zrušil obě rozhodnutí krajského úřadu a vrátil mu věci k dalšímu řízení. Žalobkyně podala proti oběma rozhodnutím o přezkumném řízení rozklad, který ministryně pro místní rozvoj zamítla rozhodnutími uvedenými v záhlaví.

[2] Žalobou u městského soudu žalobkyně napadla obě rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj. Městský soud žalobě vyhověl a zrušil jak obě tato rozhodnutí, tak obě rozhodnutí žalovaného a vrátil věci žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které současně žádal o přiznání odkladného účinku. V návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že po právní moci napadeného rozsudku zůstávají odvolání osob zúčastněných na řízení zamítnuta pro opožděnost, žalobkyně tak může na základě územních rozhodnutí konat. Shledá-li NSS kasační stížnost důvodnou, může žalobkyni hrozit značná újma.

[4] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť stěžovatel neuvedl ani neprokázal rozhodné skutečnosti pro jeho přiznání. Žalobkyni

v případě nepřiznání odkladného účinku žádná újma nevznikne, rozhodnutí krajského úřadu totiž svědčí v její prospěch.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek, NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů, které uvedl stěžovatel, dospěl k závěru, že v tomto případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[6] Jak již NSS mnohokrát uvedl, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se správní orgán coby stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem, kterým by byl ohrožen důležitý veřejný zájem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, body 26 a 27). Na žalovaného pak musí být z hlediska tvrzené újmy, její intenzity a jejího osvědčení kladeny stejné nároky jako na žalobce. NSS tedy nejprve zkoumal, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám.

[7] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku poukazoval na možnou újmu, která by mohla vzniknout žalobkyni, pokud by kasační stížnost byla úspěšná. Z toho je zřejmá snaha stěžovatele ochránit žalobkyni před případnými negativními následky jeho vlastního procesního úspěchu v kasačním řízení. Stěžovatel má však v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdit především újmu, která by vznikla jemu samotnému. Takovou újmu stěžovatel netvrdil.

[8] NSS přizná odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít pro stěžovatele závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o mimořádnosti situace, a svůj návrh na přiznání odkladného účinku ani ničím nedoložil.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, se NSS již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. bod [5]).

[10] NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2018

Daniela Zemanová

předsedkyně senátu